

Ἐγὼ νομίζω πῶς εἶναι ἡ βασικὴ δύναμι τοῦ μυθιστοριογράφου μὲ τὴν αὐθόρμητη ἐκδήλωσι τοῦ ταλέντου. Τὰ βαθειὰ ψυχολογικὰ συμπεράσματα καὶ οἱ δύσκολες φόρμες μποροῦν ν' ἀποκηθῶν καὶ μὲ τὸν καιρό.

Ἀπὸ τὸν κ. Λεοντῆ περιμένομε πολλὰ καὶ εἴμαστε βέβαιοι πῶς θὰ μᾶς ικανοποιήσῃ πληρέστατα ἡ ἐξέλιξι του ἂν συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα δουλέψῃ τὸ μυθιστόρημα.

Πρέπει ὅμως νὰ μὴ ἀρκεστῇ στὸ κυριώτερο λογοτεχνικό του προτέρημα : τὴν εὐκολία τῆς ἀπόδοσης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιζητήσῃ τις δυσκολίες καὶ νὰ παλαίψῃ μ' αὐτές. Νὰ γίνῃ πειὸ ἐκλεκτικός, πειὸ ἀπαιτητικὸς ἀπτὸν ἑαυτό του.

ΡΙΚΑ ΣΕΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τὸ φθινόπωρο ποὺ ἄρχισε ν' ἀπλώνεται γύρω μας ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν νὰ κινηθῶν κάπως. Εἴχαμε ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον πολλὰ βερνισάζ ἔ κ θ ἔ σ ε ω ν. Ἡ πιὸ σημαντικὴ εἰς ποιότητα ἦσαν 1) ἡ χιουμοριστικὴ τοῦ καλλιτέχνου κ. Φωκίωνος Δημητριάδη στὴν «Galerie» Στρατηγοπούλου. Ἐκεῖνο ποὺ ξεχώριζε τὴν ἔκθεσι τοῦ κ. Δημητριάδη, ἦταν ὁ λεπτὸς σατυρισμὸς, ἡ εἰρωνία τῶν εἰκόνων καὶ τῶν γραμμῶν ποὺ ἐπεξηγοῦν αὐτές. 2) τοῦ κ. Θωμοπούλου, ποὺ δείχνει ἕναν γνήσιο Ἑλληνα ζωγράφο τοῦ ἑλληνικοῦ βουνοῦ καὶ τῶν χωριῶν. 3) τοῦ γνωστοῦ πιά κ. Κ. Μαλέα τοῦ ὁποίου ἡ ζωγραφικὴ τέχνη εἶναι τόσο ἐξαιρετικὴ καὶ τόσο γνωστὴ εἰς χρωματισμοὺς, ἀτμόσφαιρα καὶ ἀνωτέραν αἰσθητικότητα. 4) τοῦ κ. Ἰθακησίου τοῦ ὁποίου ἡ ὠραιοπάθεια στὴν ζωγραφικὴ εἶναι ἐκλεπτυσμένη καὶ διαυγῆς (πινελιὲς μὲ θέση) πρὸ παντὸς στοὺς χρωματισμοὺς τῶν ἀνθέων καὶ τῆς θάλασσας.

Τὰ κ ο κ σ ἔ ρ τ α καὶ ρεσιτάλ κι' αὐτὰ δὲν ὑστέρησαν. Ἄν ἐξαιρέσῃ ὅμως κανεὶς τὲς συναυλίες τοῦ Συλ-

λόγου Συναυλιῶν, πού τόσο ἐπιτυχῶς διευθύνει ὁ γνω-
στός πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Μιλτ. Νεργεπόντης (πα-
τέρας τοῦ Ἄλκη Θρούλου) καί τῆς κάποιες τοῦ Ἐθνικοῦ
ᾠδείου τοῦ φίλου συνθέτου κ. Καλομοίρη, ἡ Ἀθήνα δὲν
θάχε παρὰ ἀσήμαντη μουσικὴ κίνησις. Λοιπὸν ἡ συναυ-
λίαις τοῦ «Ἐθνικοῦ ᾠδείου» ἀρχετὰ καλές, ὅπως καί
ἡ διαφορὰς τοῦ «Συλλόγου Συναυλιῶν», τοῦ τελευταίου
μάλιστα ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἢ πρόσκλησις τοῦ μεγάλου
Τσέχου βιολιστοῦ Kubelik πού καί ἡ τρεῖς τοῦ συναυλιῶν
στὸ «Κεντρικὸ» κατεχειροκροτήθησαν. Ὁ Kubelik εἶναι
ἀσφαλῶς ἀντάξιός τῆς φήμης του τῆς παγκοσμίας.

Τὸ θέατρο παρουσίασε τὸν μῆνα αὐτὸν τρεῖς
μεγάλες ἐπιτυχίας: ἡ Κυζέλη στὴν «Ἀνάστασι» τοῦ Τολ-
στόϊ παίζει θεσπέσιο ρόλο, ἀποδίδοντας μὲ τόση ἐπιδειξιό-
τητα τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ προσώπου πού ὑποδύεται καί
ἡ μεγάλη Μαρίκα ἐνεψύχωσε τόσο ζωντανὰ τὴ Λαΐδη
Μάκβεθ. (Μεγάλῃ ἐπιτυχία εἶχεν ἡ ἰδίᾳ, καί στὴν «Ἀντι-
γόνη» πού ἐπανελάθε πρὸ τῆς παραστάσεως αὐτῆς). Στὸ
πρόσωπο τῆς Μαρίκας ὁ κόσμος ἀντίκρουσε ζωντανῇ τὴν
ἠρωίδα τοῦ Σαίξπηρ, μὲ ὅλη τὴν ὑπεροχὴν καί τὴν ἀσύγ-
κριτη δύναμιν πού μπορούσε ποτὲ ἠθοποιὸς νὰ δείξῃ. Καί
ὁ Βεάκης ὡς Μάκβεθ ἔπαιξε πολὺ δυνατὰ καὶ ἐσυγκίνησε.
Ἐτοιμάζεται καί ὁ Σαίξπηριστὴς ἠθοποιὸς κ. Νίκος Ἀλε-
ξίου — ὁ γνωστός καλλιτέχνης ἐρμηνευτὴς τῶν ρόλων τοῦ
μεγάλου Ἀγγλοῦ τραγωδοῦ — μὲ πρόσωπα διαλεχτὰ νὰ
παίξῃ τρία δυνατὰ ἔργα, Γκιλμπάτσερ, «Τὸ στοιχεῖο τοῦ
Πύργου» Σίλλερ «Οἱ Λησταί» καί τοῦ Σαίξπηρ τὸν
«Ἄμλετ». Θὰ γράψωμε ἅμα παιχθοῦν.

MARVA'S